

[Hauch.]

være det, og jeg takker det ærede Medlem, fordi han for sit Vedkommende anser en saadan Bemærkning for overflødig. Men jeg maa dog minde om — vi er altsaa ganske enige om det, vi her skal naa —, hvad Udenrigsministeren sagde i sin Forelæggelsestale her, idet Udenrigsministeren vilde have udgaaet Hentydninger hertil, hvis Udenrigsministeren ikke havde udtrykt sig paa den Maade, han gjorde med Hensyn til Forsigtighed i Forbindelse med Udnyttelsen. Men i og for sig kan vi jo lade det hele ligge, for hvis vi alle er enige om, at Udnyttelse skal og bør finde Sted i saa stor Udstrækning, som forstandigt kan forlanges, kan forhaabentlig ogsaa denne Diskussion høre op, naar Overenskomsten er vedtaget, og vi har maaske gjort saa store Erfaringer ved Behandlingen af denne Sag, at vi en anden Gang lader være med at diskutere Spørgsmaalene, saa længe Forhandlingerne staa paa.

P. Christensen: Den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) var enig i mine Betragtninger med Hensyn til det uheldige i at diskutere under Forhandlingernes Gang og mente, at hvis man endelig vilde gaa til Kilden, maatte man søge den andre Steder, specielt hos en Nationaløkonom, i den socialdemokratiske Presse og hos Statsministeren. Jeg maa dertil sige, at for det første kan det formentlig ikke være afgørende for nogle Forhandlingers Gang, om en Nationaløkonom fremsætter Betragtninger vedrørende de nationaløkonomiske Spørgsmaal, der har Interesse for Landet. Det er jo noget, der sker daglig, og noget, som har fundet Sted til enhver Tid ganske uafhængigt af foreliggende Forhandlinger mellem Regeringen og Udlandet. Det kan formentlig heller ikke have nogen som helst Indflydelse paa dette Spørgsmaal, at den socialdemokratiske Presse fremkommer med Svar paa Beklagelser fra Landbrugets Side over, at man er ængstelig for, at Regeringen skal gaa for vidt i Retning af at følge Byerhvervenes Interesser, og det var jo netop det, der skete. Baggrunden for det hele var denne Ængstelse hos Landbruget for, at Regeringen ikke i tilstrækkelig Grad skulde varetage Landbrugets Interesser. Der vil den ærede Ordfører for Venstre kunne finde Kilden til de Diskussioner, som fandt Sted. Det var det samme Forhold, som gjorde sig gældende med Statsministerens Udtalelser. Baggrunden var netop den, at man inden for Landbruget var betænkelig ved, om Re-

geringen nu ogsaa vilde tage tilstrækkelig Hensyn til det. Jeg skal naturligvis ikke komme nærmere ind paa disse Spørgsmaal, men vil blot til den ærede Ordfører for Venstre sige, at Kilden er at finde i de Betæneligheder, der kom frem hos Landbrugets Mænd og i Landbrugets Blade, og ikke i første Række hos den socialdemokratiske Presse og Nationaløkonomerne.

Hauch: Det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (P. Christensen) forveksler Aarsag og Virkning i denne Sag. Det, der gav Anledning til Ængstelse, var disse Udtalelser; det var ikke Ængstelsen, der fandt Udtryk og gav Anledning til Udtalelserne. Det er Sandheden, og den skal man dog i Forbindelse med denne Sag holde sig for Øje. Men dersom vi nu alle har lært saa meget, at vi i Fremtiden bliver fri for disse Diskussioner, medens Forhandlingerne staa paa, vilde meget være vundet, og jeg tør sige, at vi, der har deltaget i disse Forhandlinger, vilde sætte Pris paa, at dette skete.

Udenrigsministeren (P. Munch): De Bemærkninger, der er faldet, siden jeg sidst havde Ordet, giver mig kun Anledning til nogle faa Ord.

Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at der under Forhandlingerne havde været Faser, hvor det ærede Medlem var mindre underrettet, end han kunde have ønsket. Jeg ved fra tidligere offentlige Udtalelser af det ærede Medlem, at han tænker paa en vis Periode mellem Jul og Genoptagelsen af de samlede Forhandlinger. Det meste af den Periode var en Ferieperiode, hvor der ikke fandt Forhandlinger Sted og ikke skete mærkelige Ting, og i den anden Del af Perioden foregik Forhandlingerne udelukkende mellem to Banker vedrørende Clearingspørgsmaalet. Man kunde ved samme Tid naturligvis underrette hinanden om et og andet, men hele Diskussionen havde samlet sig om Clearingforholdet mellem de to Banker. Jeg tror, at det ærede Medlem og jeg var enige om, at dette var blevet et fundamentalt Spørgsmaal, som maatte klares, før man kom videre, og jeg maa sige, at dette Spørgsmaal efter min Opfattelse løstes hurtigst, lettest og bedst paa den Maade, som det skete, ved en direkte Forhandling mellem de to Banker, mere eller mindre bistaaet naturligvis for vort Vedkommende af Udenrigsministeriet.

Det ærede Medlem føjede saa til, at man skulde sige det, som det var. Det kan vi ikke blive uenige om. Man kan natur-